

Fredtjal Nansen's sønn
 mibbe personlig gjeve i Oslo, 14. juni 1951.
 mot utskultningen av Maria Quisling

ERKLÆRING.

Etter inngående samtaler med fru Quisling, og etter å ha satt meg inn i hennes sak, skrev jeg i oktober 1949, en erklæring som støttet søknaden hennes til myndighetene om en bolig, og levelige vilkår.

Bolig har hun fått, men det skorter enda på økonomiske vilkår så hun kan beholde den boligen. Fru Quisling er fremdeles syk. Allerede i oktober 1949 var hun fysisk og sjelelig nedbrutt. Dette, sammen med alt det andre som en må forstå har vært en svær påkjenning for henne gjennom mange år - har nedsatt hennes krefter og helsetilstand i en grad som, så vidt jeg forstår, fremdeles gjør faren for totalt sammenbrudd overhengende.

Etter på ny å ha satt meg inn i den del av hennes sak som vedrører hennes økonomiske forhold, og de krav hun mener å kunne gjøre gjeldende m.h.t. sin andel i boet, kan jeg ikke forstå annet enn at disse krav, iallfall for en vesentlig del, er berettigede.

Jeg hverken kan eller vil uttale meg om verdien av de malerier hun refererer til i sin søknad og i brev til H.r.advokat Sverdrup Thygeson av 26.4.1951 (bilag 2o). Heller ikke vil eller kan jeg uttale meg om berettigelsen av den framgangsmåte som her er nyttet av det offentlige og om hvorfor denne sak fremdeles synes å flyte. Men det synes meg innlysende at hun har rettmessig krav på en viss erstatning.

Jeg har det bestemte inntrykk at fru Quisling er et ærlig menneske. Hun mener seg urettferdig og dårlig behandlet, og jeg må, alt tatt i betraktning, erklære meg enig med henne i det.

Jeg tror neppe det vil tjene vårt rettssamfunn til heder om fru Quisling går under i sin ensomme kamp for tilværelsen i et land hvor hun er fremmed, og så å si bare omgitt av fiendtlig innstillede medmennesker.

Så innstendig som mulig vil jeg støtte henvendelsen til de rette myndigheter, om at det blir gjort fortløpende med saken, slik at fru Quisling kan få det som tilkommer henne før det er for sent.

Abraham.

12/1. 1943
Reichskommissar Terboven gir politiske fanger amnesti etter forslag av føreren: Der Reichskommissar har ianledning av årsskiftet etter forslag av Ministerpresident Quisling foranlediget løslatelsen av et større antall politiske fanger.

23/12. 44:

En rekke personer arrestert av politiske grunne meddelt amnesti: Ministerpresidenten har foranlediget at en rekke personer som av politiske grunde har sittet arrestert er meddelt amnesti og er blit frigitt før jul.

26/4 44:

Ministerpresidenten benåder 2 dødsdømte i Bergen: Benådet av Ministerpresidenten og omgjort til livsvarig fengsel.

1/12. 43:

Angående studentenes fiendtlige holdning: Ved Førerens inngripen reddes studentene fra konsentrasjonsleir. Særskilt leier i Tyskland. Kvindelige studenter sendes hjem.